

Pražské metro je nedílnou součástí městské dopravy v našem hlavním městě. Do provozu bylo uvedeno v roce 1974, kdy přepravilo skoro 39 milionů cestujících. V roce 2013 to bylo již 584 milionů cestujících! O jeho provozu a zajímavostech by se dala napsat kniha (také jich několik vyšlo). Zkusím vybrat několik perliček.

Na počátku jezdily soupravy složené ze tří vagonů, později se přidal čtvrtý a pátý vagon.

V prvních letech měla každá stanice svého výpravčího, který vypravil každý vlak. Maximální rychlost metra je 80 km/h.

Hlášení bylo v počátcích řešeno smyčkovým magnetofonem.

Soupravy metra měly také už několik nehod. Jednou po jízdách testech soupravu špatně zabrzdili a ona dojela na konec zku-

šební koleje a zůstala viset „na stromě“, při jiném testu opět vinou rychlosti prorazila zábranu a skončila mimo trať, jedna souprava shořela na obratišti, jedna byla naopak utopena při povodních v roce 2002.

Původně se metro začalo stavět jako podpovrchová tramvaj (zbytky stavby jsou vidět u Hlavního nádraží), až po zahájení stavby se záměr podpovrchové tramvaje změnil na metro. Musel se kvůli tomu zpevnit i Nuselský most.

Zátěžové testy na Nuselském mostě probíhaly mj. impulzními raketovými motory, které po zažehnutí most krátce rozkmitaly. Nejhlubší stanicí (s nejdělsími eskalátory) je stanice Náměstí Míru – hloubka 53 m.

Každé depo má svoji zkušební trať.

Nové soupravy metra jsou plně automatizované, fíra (strojvedoucí) „jen“ otevírá a zavírá dveře a dává příkaz k jízdě. Ale me-

tro samozřejmě může v případě potřeby řídit i ručně.

Podzemí prostory mohou sloužit jako protiatomový kryt včetně různého zázemí, např. i nemocnice.

Celková délka sítě je 65,2 km a najdete zde 61 stanic.

Nedávno bylo otevřeno pokračování trasy A se čtyřmi novými stanicemi. Díky práci za kamerou se mi poštěstilo podívat se do rozestavěné stanice Nemocnice Motol. A byl to zážitek! Na konci tunelu, kam souprava zajede k výhybce na cestu na opačnou stranu, je ještě 70 metrů dlouhý prázdný tunel – jako příprava na případné pokračování tratě. Je to také jediná stanice, kde najdete jakýsi most, po kterém vlaky zajíždějí do stanice a pod kterým procházejí cestující, kteří ve stanici vystoupili. V podzemí je strašná spousta kabelů, různých úzkých chodbiček – prostě úplně jiný svět.

Původně se začalo stavět metro i v Bratislavě, ale kvůli špatné finanční situaci se stavba přerušila, aby se mohla dokončit stavba v Praze. K pokračování stavby v Bratislavě už nikdy nedošlo, takže tam můžete najít již jen zbytky rozsáhlého depa a další drobnosti po stavbě.

V Bratislavě bohužel metro asi jezdit nikdy nebude, naopak v Londýně, kde mají metro nejstarší, začaly první soupravy jezdit o III let dříve než v Praze!

JAN, KTERÝ NEMUK

Na otázku, kdo byl svatý Jan Nepomucký, můžeme snadno odpovědět prostým výčtem dat. Můžeme vyjmenovat, kým byl tento pražský kněz v letech 1382–1389 a kým potom až do roku 1393, můžeme se vrtat v tom, jak kanovníci v kapitule a vikáři celou diecézi a postupně stoupali po hierarchickém žebříčku stále výš. Jsou to však věci marné, které za pamatování příliš nestojí. Časem jejich důležitost pobledla, tak jako bledne leccos, co každá současnost považuje za podstatné.

Z hlediska Nebe a z hlediska těch, kdo si mučedníka Jana připomínají i dnes, má váhu už jen jedno: Jan byl muž, co ani nemuk. Byl přemlouván sladkými slůvky, vystaven urážkám a hrozbám, nakonec královým mučícím strojům, ale svého arcibiskupa Jana z Jenštejna ani jedinou větou nezradil a zpovědní tajemství při výslechu nevyzradil. Je svatým ne proto, že by výmluvně mluvil, ale proto, že mnohem výmluvněji mlčel.

Mešní preface z jeho svátku (16. května) tohoto nemukajícího Nepomuka srovnává s jiným Janem, který naopak za své mukání položil život – s Janem Křtitelem, který se též bál Boha víc než králů a odvážně svědčil o tom, že si panovník Herodes nemůže vzít za ženu manželku svého žijícího bratra, protože by cizoložil. Pravda o nerozlučitelnosti manželství nechtěla být slyšena ani tehdy. Křtílová slova vůči Herodovi měla podobný následek jako Nepomukovo mlčení vůči Václavu IV. Králové neprojevili touhu změnit sebe, ale svět: konkrétně, připravit svět o provokující proroky. Oba Jany stála věrnost pravdě krk. Jednomu usekli hlavu, druhého hodili po hlavě dolů do Vltavy. A právě

tuhle podobnost připomíná ve zmíněné preface kněz, když o Nepomuckém zpívá:

Tys z něho, [Bože], učinil druhého Jana Křtitele; jeden i druhý statečně hlásali před mocnými tvůj zákon; jeden nahlas odsoudil královu nešlechtnost, druhý i tím, že mlčel, jeden káral porušení manželské věrnosti, druhý hájil neporušitelnost zpovědního tajemství, jeden mučednickou korunou dovršil církev starozákonní, druhý církev Zákona nového ozdobil novou svatozáří.

Nepomuk se ve svém mlčení podobal dokonce i Kristu, který na závěr své pozemské pouti také stál před vlnařem, Pilátem, a také byl tázán: Ty jsi král Židů? – Neslyšíš, co všechno proti tobě svědčí? – Odkud jsi? – Nemluvíš se mnou? Jenže Písmo dodává: On mu však neodpověděl ani na jedinou věc.

Vtipných vypravěčů, komediantů, blogerů a spisovatelů, lidí, co pilně datlí do klávesnice a do éteru řvou, má i naše doba dost. Takových, co neznají hloubku, a všechno z nich hned musí na povrch ven. Zato duší

nemukavých se nám i nadále nedostává – těch, co dovedou pozorně naslouchat Bohu i lidem a tajemství pohřbí tak hluboko, že je z nich nikdo nevypáčí hrozbou ani lichotkou.

Ale je čas mluvit i čas mlčet, jak říká biblická kniha Kazatel, a nám je třeba se pozorně modlit k Duchu svatému, abychom rozpoznali, kdy se máme kterému z Janů podobat.

Hlavní město Praha nabízí mnoho krás a zajímavostí, důkazem jsou i davy cizinců, které stále přicházejí obdivovat Pražský hrad, Staroměstský orloj a mnohé další. Ale kromě všech těchto památek, které známe třeba ze školních výletů, může zvědavý návštěvník nalézt i jiné pozoruhodnosti, které zůstávají běžnému turistovi skryty.

Jednou z nich je minigolf. Asi si řeknete: „Minigolf? Ten máme i nás u rybníka.“ Ale ten, o kterém mluvím, je úplně jiný. Především v něm nesvítí normální světla, ale pouze fluorescentní černé světlo, které ze tmy vylupuje speciální barvou natřené rekvizity upomínající na slavné i zábavné dějiny města Prahy. Neonové světlo ozařuje hrací pole, pátku i míček, takže se nemusíte bát, že si nakonec dobře nezahrajete. Zábavný Glow Prague Minigolf najdete v Opatovické ulici, poblíž kostela sv. Michala.

Turistika po pražské dlažbě brzy unaví a vyčerpaným nohám je potřeba dopřát dostatek oddechu. Kdyby tak šlo proplouvat městem v pohodlném křesle se zmrazlinou a limonádou v ruce. Proplouvat! No jistě! Praha je přece město na řece, a kde je řeka, tam jsou i lodě. Na Rašínově nábřeží se můžete nalodit na jednu z mnoha lodí Pražské

paroplavební společnosti a z její paluby si v klidu a pohodě užívat výhledy na Prahu. Loď proplouvá i několika zdymadly, které potěší srdce každého technicky založeného kluka. A koho už unavil shon a neklid pražských ulic, může doplout až k Slapské přehradě. Čeká vás nejen Vltava protékající

mezi lesy a kopci Středočeské pahorkatiny, ale i prosklená strojovna nabízející pohled na neúnavný lodní motor. Loď ahoj! Cestu si můžete objednat na webu paroplavba.cz.

